

een onheilspellend, broeiend gevoel. Soms is daar een schreeuw of harde drone die vol in het gelaat knalt. Een intrigerende mix van **Coil** en

Einstürzende Neubauten. Indrukwekkendst is 'Daily Hunger', met een gastbijdrage van **Elvin Brandhi**, dat de luisteraar achterlaat met het beeld van iemand die kauwt op menselijk vlees. Bijzonder album, uitgebracht door het Zwitserse label **Danse Noire**. (nt)

QST

Op. 72, A Symphonic Poem (For Pete Namlook)

(EIGEN BEHEER)

Modelbau

The Encounter

(DARK PASSAGE)

Op 8 november 2022 was het al tien jaar geleden dat Pete Namlook (alias van Peter Kuhlmann) geveeld werd door een hartaanval. QST (Frans de Waard) eert de ambient-grootmeester door op zijn sterfdag deze cd-r uit te brengen in een oplage van tweeënvijftig exemplaren, de leeftijd van Kuhlmann. Ook het artwork is geïnspireerd door de kenmerkende huisstijl van Fax, het label van Pete Namlook. En uiteraard kan de muziek niet achterblijven: met enig oog voor detail duurt ze exact tweeënvijftig minuten en tweeënvijftig seconden. De compositie van De Waard start (en eindigt) met typische ambient-geluiden (inclusief de gevreesde veldopnamen van vogelzang), maar evolueert gelukkig snel tot caleidoscopische patronen van analoge synthesizergeluiden en pompende ritmes. Om het in alle bescheidenheid te zeggen: het klinkt bij momenten als een swingende botsing tussen **Kraftwerk** en **Brian Eno**. Kortom, een bijzonder geslaagde manier om een van de inspiratoren van QST te herdenken. Met wát precisie Modelbau een ontmoeting heeft, blijft onduidelijk, maar we horen onder andere tijdens '26' vervormde menselijke stemmen tussen de zendergeluiden. Op de keerzijde zijn de drones en elektronieklanken eerder machinaal en industrieel. Het kost weinig moeite om je een nachtelijke landing van een ruimtetuig voor te stellen, van klank voorzien door de **BBC Radiophonic Workshop**. Deze cassette heeft een oplage van slechts dertig exemplaren, maar ze is ook als download verkrijgbaar. (pv)

Rainbow Island

Moonlit Panacea

(RIFORMA)

Het uit Rome afkomstige viertal **Rainbow Island** maakt van alles wat los en vast zit een soort ritualistische dub, 'psy-dub' noemen ze het zelf. Lekker jammen met analoge synthesizers, data-percussie, gemanipuleerde stem en nog een hele rits aan elektronica en instrumenten. Het tempo ligt heel laag en is uiterst relaxed, net zo rustgevend als de simpele melodietjes die gezamenlijk uitgewerkt worden tot een nieuwe therapeutische sessie. De broeierige, rammelen-de zitzakdub werkt aanstekelijk: hierbij heb je alleen nog maar zin om loom en lui te hangen, prettige dingen te doen en dat het liefst met wat sfeerverhogende middelen erbij. De muzikanten zelf zijn trouwens allerm minst lui. Ze doen echt hun best om de meest relaxte tonen en *riddims* uit hun spullen te halen. (avs)

Rip N Rust

Murky Islands

(ANTIBODY)

Goed bezig zijn ze allebei, **Onrust** (Wendy Mulder) en **Ripit** (Nicolas Esterlé). Beiden spelen regelmatig interessante shows waar ze elk op hun eigen manier de aanwezigen doen dansen, in het echt of in het hoofd. Ripit bracht recent de lp 'A Church Or A Factory' (Cheap Satanism) uit, is lid van **Orphan Swords**, en is, zoals ons kleine landje vereist, ondertussen goed bevriend met Mulder. En met Yannick Franck, labelbaas van **Antibody**, de andere helft van **Orphan Swords** en ook actief als **Figure Section** en **Raum**. Een samenwerking tussen Onrust en Ripit kon aldus niet uitblijven, zeker gezien ze muzikaal alsmar verwanter zijn gaan klinken. Gooi techno, industrial, trance en dub op een hoop, laat beiden samen knoeien en experimenteren, en het resultaat kan alleen maar positief verrassen. Met 'Murky Islands' bewijst het duo ons gelijk. Dit is geen standaard dansvloermateriaal natuurlijk. Daarvoor klinkt de cassette te gevarieerd, te eigenzinnig mis-schien ook. Elf stukken zijn het, die in principe prima in elkaar overlopen en samen één gigantische trip vormen in het universum van Rip N Rust. De overdaad aan synthesizers wordt op 'Marikao Aoki Syndrome' nog aangevuld met wat orgel van **Die Hausmeisterin** (Lucille Heintz). Post-industriële psych in een dubby

trancebadje geeft als omschrijving een goed beeld van de intrigerende klanken op het mooie 'Murky Islands'. (pb)

Seaming To

Dust Gatherers

(O SINGATME)

Componiste, zangeres, multi-instrumentalist, en toe aan haar tweede album, dat is Seaming To. Op 'Dust

Gatherers' staan elf experimentele nummers die, uiteraard, worden gedragen door de stem van deze begenadigde artieste. Ze creëert een hoogst eigen droomwereld waarin avant-pop gecombineerd wordt met klassiek, jazz, blues en puur experiment. Het doet ons wat denken aan de stemcapriolen van een jonge **David Moss** die in zee is gegaan met **Björk**. Dat zijn ook artiesten met een veelzijdig stembereik en een eigen kijk op het muzikaal ondersteunen van hun verhaal. Dat is namelijk wat ook Seaming To doet: al haar muzikale talenten inzetten om haar verhaal en de bijhorende stemcapriolen optimaal tot hun recht te laten komen. Waar ze denkt dat een ander een bijdrage kan leveren, nodigt ze die mensen dan ook uit. Daaronder bevinden zich James Ford (**Simian Mobile Disco**, ex-**Homelife**, slidegitaar, effecten) en Matthew Batty (viool), Justin Lingard (viola) en Paddy Steer (contrabas, pedaalsteelgitaar) die allen al dan niet nog actief zijn bij **Homelife**. Olivia Moore (viool) en Semay Wu (cello) voegen hier en daar nog wat extra accenten toe. De genodigden vullen het theatrale van Seaming To mooi aan en voelen aan wanneer haar stem eerder richting klassiek, folk of juist een andere kant op gaat. Het zorgt voor een eclectisch geheel – een eigen dromerige, magisch-realistische wereld die toch nauwe banden blijft onderhouden met de 'gewone' popmuziek. 'Dust Gatherers' blijft intrigeren en geeft slechts mondjesmaat zijn geheimen prijs; daar houden we wel van. (pb)

Shovel Dance Collective

The Water Is The Shovel Of The Shore

(MEMORIALS OF DISTINCTION/DOUBLE DARE)

Wie van het geluid van stromend water direct naar de wc moet rennen, blijft beter weg van dit album.

Wie van rauwe traditionele folk, veldopnamen en drones houdt, en er altijd van droomde al die genres op een album samen te horen: hier is ie